

ಅವರೇನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕೇರ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಇಸ್ವೀಟಿನ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವೇ ಇದೆ. ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ಅದೇಷ್ಟೋ ಗಣ್ಯರು ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪಣವೊಡ್ಡಿ ಇಸ್ವೀಟಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ದಂತಕತೆಗಳಿವೆ. ದೊಡ್ಡ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಇಸ್ವೀಟಾಡುವಾಗ ರೈಡಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರನ್ನುತ್ತಾರೆ!

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ವೀಟಾಡುವ ನಮ್ಮ ಪೈಕಿಯವರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಈ ಪುರಾಣ ಅಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಇಸ್ವೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗಿಲ್ಲ ಇಸ್ವೀಟಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಾಗ ಮನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಲೈನಿಗೆ ಫೋನ್ ಬರುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಅಟೆಂಡರ್ 'ಮೇಡಮ್ನೋ... ನಿಮಗೆ ಫೋನು ಮನೆಯಿಂದ' ಎಂದು ನಿಗದಿತ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಮುಖ ಸಿಂಧಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಡ್ ಕಳುಹಿಸಿ ಮೇಲೇಳುತ್ತಾ, 'ಇವನದ್ದೊಂದು ಗೋಳು... ಏನಪ್ಪಾ... ಹೌದು ಕುಕ್ಕರಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಇದೆ. ಹುಳಿ ಕಟ್ಟೇ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟೇದೀನಿ. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಮೊಸರು ಫ್ರಿಡ್ಜ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗಲ್ವ? ತಗೊಂಡು ಬಡಿಸ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನಿ. ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಊಟ ಹಾಕೊಡಿ ಹುಂ... ನಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಇಸ್ವೀಟ್ ಆಡಕ್ಕೂ ಬಿಡಲ್ವ?' ಎಂದು ರೇಗಿ ಪಟುಕೆಂದು ಫೋನ್ ಕುಕ್ಕಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಆಟ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಈಗ ಬಿಡಿ, ಕೈಗೊಂಡು ಮೊಬೈಲು... ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರೋದಿಲ್ಲ. ಇದ್ದರೂ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಟ ಆಡುವಾಗ ಶಾಂತವಾಗಿ ಆಡುತ್ತಾರೆಯೆ ಖಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಜಗಳಗಳು, ಮುನಿಸುಗಳು, ಕೋಪ ಎಲ್ಲ ಮಾಮೂಲು. ನಮ್ಮ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಇಸ್ವೀಟಿನಲ್ಲಿ ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಮಾಡಿರುವವರೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಯ ಹದಿಮೂರಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಗಮನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಎದುರು ಕೂತವರ ಕೈಯಿಂದ ಬೀಳುವ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು, ಅವರು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಲೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಗಮನಾರ್ಹವೇ. ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುವುದೂ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆಟ ಮುಗಿಸಿ ಯಾರಾದರೂ ಶೋ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಮಡಿಚಿದ ಕಾರ್ಡ್ ನೋಡಿ 'ಇದನ್ನು ಯಾಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ? ಅದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ಶೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ' ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. 'ಅದಕ್ಕೆ ನಾನದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ' ಅನ್ನುವ ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತೆ. 'ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಪಕ್ಕದವರ ಕೈ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆಡಿದೆಯೆ. ನಿನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಿನ್ನ

ಎಲೆ ನೋಡಿ ಆಡು' ಅಂತ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ, 'ನಂಗೇನು ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ? ನಾನ್ಯಾಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯೆಲೆ ನೋಡಲಿ' ಅಂತ ಮರುಕೋಪ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತೆ.

ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಆಚಾರವಂತರೊಬ್ಬರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಇಸ್ವೀಟಾಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ತಾವು ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿ ಚೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಬಾಟಲಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಬೆಳ್ಳಿ ಲೋಟಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಚ್ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಬೆಳ್ಳಿ ತಂಬಿಗೆಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಇಸ್ವೀಟ್ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಪರಾನ್ನ ನಿಷಿದ್ಧ ವ್ರತಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆಡೆಯ ನೀರನ್ನು ಅವರು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ!

ಬಹುತೇಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಟ ಬರುವುದು ಆಡುವವರ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ. ಬಹಳಷ್ಟು ಗಂಡಸರು ತಾವು ಡ್ರಾಪೆಸೆದು ಕೂತಾಗ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಯೆಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 'ನನ್ನ ಆಟ ನಾನು ಆಡಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ. ನೀವೇನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಿಲ್ಲ' ಎಂದು ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವರಿಗೆ ತಾವು ಇಸ್ವೀಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂಬ ಭ್ರಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾರೆಷ್ಟೇ ಹಾರಾಡಿದರೂ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಇಸ್ವೀಟು ಅದೃಷ್ಟದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತೆ. 'ಒಳ್ಳೇ ಕಾರ್ಡ್ ಬಂತು ಅಂದ್ರೆ ಕತ್ತೆ ಕೂಡ ಗೆಲ್ಲುವುದು' ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನಂತೂ ಪ್ರಾಂಜಲವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. 'ಎಕ್ಕ ರಾಜ ರಾಣಿ ನನ್ನ ಕೈಯೊಳಗೆ... ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣು ನಿನ್ನ ಬಾಯೊಳಗೆ' ಅನ್ನುವುದು ಮೂರಲೆ ಆಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ. ಒಟ್ಟಿಲ್ಲ 'ಆಂಜನೇಯಂಗ ಜೈ ಅಂದುಬಿಡಿ ದೇವ್ರವ್ವ ನೀ ಕಾರ್ಡ್ ಹೊಡಿ' ಅನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲ ಇಸ್ವೀಟ್ ಆಟಗಾರರು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ತತ್ವ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಗಳು ನಡೆಯುವಾಗ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಘೋಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತೆ: ಪೂಜೆ, ಗೃಹಪ್ರವೇಶ, ಮದುವೆಯ ಕಲಾಪಗಳು ಅದರ ಪಾಡಿಗೆದು ನಡೆಯುತ್ತೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇಸ್ವೀಟಿಗಾಗಿ ಒಂದು ರೂಮ್ ಹುಡುಕಿ, 'ಎಲೆ ಹಾಕಿದೆ ಆಸಕ್ತರು ಬರಬೇಕು. ಇನ್ನೇನು ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಟ ಶುರುವಾಗುತ್ತೆ. ಮಹಡೀ ಮೇಲಿನ ಎರಡನೇ ರೂಮಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟೇಕು, ಇಲ್ಲೇ ಕೆಳಗಿನ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಪಣ ಅಂತಾರೆ. ಈ ಅನನ್ಯೋಮೆಂಟ್ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆಟಗಾರರು ಚುರುಕಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಾರೆ. ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ ಪೂರೈಸಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಅಖಾಡಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ತಾವು ಓದಿಸಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಿಗದಿತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೋಮ, ವ್ರತ, ಪೂಜೆ, ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶ, ವಿವಾಹಮಂಗಲ... ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏನೇ ಇರಲಿ... ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಅವರು ಯಾವ ತಂಟೆಗೂ ಬರದೆ ದೇವರಂತೆ ಆಟದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸುವವರೆಗೂ ಊಟಕ್ಕೆಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರಲೆ ಆಡುವಾಗ ಕೆಲವರು ಬಸ್‌ಚಾರ್ಜ್‌ಗೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಆಟಗಾರರು ಸೇರಿ ಅವರು ಊರು ತಲುಪುವವರೆಗಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸುವುದೂ ಇದೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಜನರು ದೈವಾಧೀನರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಅಪರಕರ್ಮಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹತ್ತನೇ ದಿನದಿಂದ ಹದಿಮೂರನೇ ದಿನದವರೆಗೆ ಐದು ದಿನಗಳು ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಬಂಧುಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ದಿನಗಳಿಗೂ ನಮಗೆ ಆಹ್ವಾನವಿರುತ್ತೆ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಇಂತಹ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಇಂತಹ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೆ ಐದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಇರಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಐದೂ ದಿನ ಇಸ್ವೀಟಾಟ ಆಡಿ ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ತಂದುಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನಾಕು ದಿನಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಗಿ ಇಸ್ವೀಟಾಡಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಸತ್ತ ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದಾನ ಕೊಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದೆ. ಹಿರಣ್ಯ, ಸುವರ್ಣ, ರಜತ, ದೀಪ, ಉದಕಂಫ, ಪಾಥೇಯ, ಯುಷ್ಟಿ, ಯಜನ, ಗೋದಾನ, ಭೂದಾನಗಳಂಥ ಹಲವಾರು... ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಸ್ಥರು ಹೊಸದೊಂದು ದಾನವನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಸೆಟ್ (3 ಪ್ಯಾಕ್) ಇಸ್ವೀಟ್ ಪ್ಯಾಕ್ ದಾನ ಮತ್ತು ಅದನ್ನಾಡಲು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ದಾನ. ಆಸಕ್ತ ಅರ್ಹರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಗುರುಮುಖೇನ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ನನ್ನ ತಾಯಿಯವರ ಕ್ರಿಯಾ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾವದನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆವು. ಪುರೋಹಿತರು 'ಧೂ ಧೂ ಧೂ... ಇದೇನಿಂದು ಅಸಹ್ಯ' ಅಂತೇನೋ ಅಂದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಅವರದೇನೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ವೈತರಣೀ ನದಿ ದಾಟಲು ಚಪ್ಪಲಿ, ಚಾಪೆ, ದಿಂಬು, ಚೊಂಬುಗಳಂತೆಯೇ ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯೆ ಉಲ್ಲಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಸ್ವೀಟ್ ಪ್ಯಾಕೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ. ಇಡೀ ಜೀವನ ಇಸ್ವೀಟಾಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಕಡೆಗಾಲದ ಪರ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಂಚಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಂಥ ಆಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಮಕ್ಕಳಾದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೇ ನನ್ನ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in

